

Dokonalé sebepoznání a sexuální síla

V Bohu spočívají oba póly v dokonalé jednotě, v absolutní rovnováze a klidu. V tomto stavu není žádné napětí, ale také žádné tvoření. Tvoření začíná tím, že je negativní pól vyvržen z jednoty, čímž se oba póly od sebe oddělí a stojí proti sobě jako síla a odpor. Přesto se jednota obou pólů nikdy nepřeruší – ať už se od sebe vzdálí jakkoli, jednota mezi nimi stále trvá v podobě nezměrné síly, magického napětí, které k sobě oba póly nepřetržitě, bez ustání přitahuje, aby znovu dosáhlo prastavu, ve kterém spočívaly v sobě.

Na tomto napětí je postaveno celé stvoření. Bez něj nejsou ani tvoření, ani život možné, neboť toto napětí je *život sám*. Každý živý tvor v sobě tedy nosí oba tyto póly jako svůj vlastní život, jinak by vůbec nemohl žít. U člověka je sídlo pozitivního pólu v lebce, negativního v kostrci a napětí mezi nimi je život. Ten musí pokračovat v nových tvorech, a aby vznikl nový tvor, je bezpodmínečně nutné, aby dva protilehlé póly mezi sebou vytvořily nové životní napětí, ze kterého vznikne nová bytost. A přestože každý tvor, včetně člověka, má v páteři životní napětí mezi oběma póly, *projevuje* ve svém těle *pouze jeden pól*, který očekává doplnění zvenčí, aby mohl předat život novému tvorovi. Ve svém tělesném vědomí nemá člověk tušení, že ve svém duchu, ve své skutečné podstatě v sobě nosí oba tyto póly. Ztotožňuje se se svým tělem, které podle současného řádu přírody projevuje pouze jeden pól, a hledá své doplnění venku, u jiného člověka, který ve svém těle projevuje opačný pól. Naprosté splynutí obou pólů je v těle nemožné, neboť hmota izoluje, rozděluje a klade odpor. Oba póly se ale přesto snaží stát se v těle a skrze tělo jedním, a hledají východisko, jak by mohly přece jen dosáhnout stavu spočívání jednoho v druhém a tento prapůvodní stav aspoň napodobit. Tyto dva póly se projevují v těle prostřednictvím pohlaví, pomocí pohlavních orgánů, které na krátkou chvíli dosahují fyzického sexuálního splynutí. Protože stav spočívání jednoho pólu ve druhém je prapůvodním stavem BOHA, bytí, života, vzniká z tohoto znovusjednocení dvou pólů – ze styku obou pohlaví – v buňce k tomu určené nové napětí, nový život, nový tvor. Ten v sobě opět nese božské životní napětí, ale ve svém těle projevuje znovu pouze jeden pól – jedno pohlaví –, skrze něž je na Zemi předáván život pomocí stále se opakujícího spojení dvou jedinců různého pohlaví. To je sexualita.

Sílu, jež se projevuje skrze sexualitu a která je *pojítkem mezi duchem a hmotou*, a tudíž má důležitou schopnost *dopomoci duchu do těla*, vdech-

nout hmotě nový život, nazývají lidé „sexuální silou“.

Stejně jako sexuální síla člověku dopomohla z duchovního stavu do těla, tak mu také může zcela vědomě dopomoci k tomu, aby se dostal zpět do svého božského prastavu, ve kterém je celistvý.

Toto tajemství ale zároveň znamená, že za pomoci vlastností sexuální síly – pokud tuto životadárnou plodivou sílu nevydáme, nýbrž si ji uchováme pro své vlastní tělo – můžeme na jedné straně naplnit své tělo novým životem, zesílit v sobě životní energii, udržet si mládí nebo ho obnovit, a na druhé straně zesílenou životní energii probudit, rozžehnout a aktivovat svá vyšší nervová a mozková centra, která dosud setrvala v latentním stavu.

Jóga a sexualita

Lidský vývoj se ubral takovým směrem, který vede k tomu, že my sami stále méně pracujeme, ale o to více za sebe necháváme pracovat vnější energie, jako jsou například světlo, teplo, elektřina, magnetismus, radioaktivita nebo atomová energie. Považujeme to za samozřejmé. Denně s těmito energiemi pracujeme a sotva si dnes bez nich dokážeme život představit. Kdybychom ale jednou chtěli vědět, čím tyto energie ve skutečnosti jsou, ve své skutečné podstatě, a prostudovali bychom knihy těch největších vědců dnešní doby, pak bychom dospěli k výsledku, že veškeré ty rozličné energie, jako ostatně všechny věci, můžeme sledovat a poznat pouze ze zvenci. Můžeme popsat pouze chování zahřátých, zelektrizovaných, zmagnetizovaných, radioaktivních nebo ionizovaných věcí. Ale to, co jsou tyto energie a všechny věci ve skutečnosti, ve své pravé podstatě, nemůžeme nikdy vědět, nikdy k jejich pravé podstatě nepronikneme, a sice proto, že my sami těmito energiemi a všemi těmi věcmi *nejsme*. To znamená, že nejsme s tímto vším ve stavu bytí *identičtí*.

Přesto pouze člověk je schopen získat dokonalé sebepoznání, dokonalé sebeuvědomění a pouze on, probuzený člověk, který se své skutečné podstatě stal zcela vědomým a v jehož bytosti *nezůstalo ani zrnko nevědomosti, o sobě ví, čím je. Je to naše vlastní životní energie ve všech svých formách projevu, od té nejnižší, zhmotněné formy, která se nazývá sexuální síla, až po nejvyšší formu, božskou tvůrčí sílu, protože skutečná podstata této energie je zároveň naší vlastní skutečnou podstatou: my sami jsme touto energií!* Řeceno v první osobě: JÁ JSEM TOU ENERGÍ!

Nabýt tohoto poznání je konečným cílem naší cesty! Neboť člověk začal svou dráhu také jako nevědomý živý tvor a na nejnižším stupni jeho lidství

směřovalo jeho vědomí pouze ven, jako u zvířat. A dokud se jeho sebeuvědomění neprobudí a po dlouhém vývoji, který trvá možná celé věky, se nesjednotí ve stavu bytí se svým JÁ a nevytvoří celek, nemůže ani člověk vědět, a také neví, čím ve své skutečné podstatě opravdu je. A v tomto nevědomém stavu, stejně jako ví málo o elektřině, magnetismu, radioaktivitě..., neví téměř nic ani o tom, čím je on sám a co je ta energie v jeho nejniternější podstatě, která mu dala jeho vlastní život a jež mu umožňuje dávat život dalším bytostem, tedy co je sexuální síla.

* * *

Špatná náboženská výchova a nepochopení svatých písem dovedly západního člověka k tomu, že počítí nových generací, které je v předávání života zcela nezbytné, a s ním spojenou rozkoš a pocity štěstí považuje za dílo ďábla. A natolik si nechal vstřípit pojem „prvotního hříchu“, že dokonce dodnes považuje tělesné orgány, které jsou k tomu určené a bezpodmínečně nutné, za něco hříšného a obscenního. Jak nádherně čistě a božské je proti tomu pojetí starověkých i současných asijských národů, které považují mužský pohlavní orgán, lingam, za svatý a uctívají ho jako *vnější hmotnou formu božství*, neboť přece slouží k tomu, aby pomocí hmoty, pomocí těla projevil a předal to nejvyšší, tedy život, věčné bytí, Boha. Je bezmezně naivní si myslet, že Orientalci uctíváním lingamu uctívají mužský pohlavní orgán! Věří snad západní člověk stále ještě tomu, že by starověké národy a Orientalci, kteří dosáhli nejvyšší kultury, byli tak hloupi, že by uctívali určitou *část těla*? Kdepak, nikdy neuctívali a neuctívají hmotu ani tělo, nýbrž *božství*, které se skrze hmotnou formu *projevuje!* Celá jejich náboženská filozofie, jejich naprosté opovrhování tělesnem tuto vznešenou mentalitu jasně prokazuje. Stejně tak se západní člověk těžce mýlí, když ve vznešených vyobrazeních aktu početí, která krásli Chrám boha Slunce v Konáraku a jiné chrámy v Indii, vidí pornografický samoúčel. Osvícení Indové akt početí považují za samo božství, které se pomocí hmoty rozdělilo na dvě poloviny, na dvě pohlaví a s jejich pomocí se znovu sjednotilo, aby přivedlo na Zemi nový život a tak napomohlo uskutečnění velkého cíle *zduchovnět hmotu, dosáhnout božského sebeuvědomění ve hmotě a zažít vzkříšení lidského vědomí v Bohu!*

Elisabeth HAICHOVÁ v knize
JÓGA A SEX

Sexuální síla z pohledu jogína – cesta od rozkoše k duchovnímu štěstí. Nakladatelství Metafora,
U Krbu 35, 100 00 Praha 10,
www.metafora.cz